



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 351/2024-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **LESY Slovenskej republiky, štátny podnik**, IČO 36 038 351, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, zastúpeného Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r. o., Horné záhrady 2, Banská Bystrica, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/3/2023 z 31. januára 2023 takto

### **r o z h o d o l :**

Konanie **z a s t a v u j e**.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 22. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v záhlaví uvedeným uznesením krajského súdu. Navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žiada o priznanie náhrady trov konania v konaní pred ústavným súdom.

2. Rozsudkom krajského súdu z 27. septembra 2022 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo 17. marca 2022 vo výroku o treste (výrok o vine obžalovaného, ktorým je bývalý generálny riaditeľ sťažovateľa, nebol stranami trestného konania napadnutý odvolaním), o ktorom krajský súd sám rozhodol. Zároveň rozsudkom krajského súdu bol zrušený aj výrok rozsudku okresného súdu o náhrade škody (týmto sťažovateľ ako poškodený bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces) a v tejto časti bola vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

3. Následne uznesením okresného súdu z 13. decembra 2022 podľa § 329 Trestného poriadku *per analogiam* bol sťažovateľ opätovne odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť, ktorá bola napadnutým uznesením krajského súdu zamietnutá.

4. Podľa sťažovateľa právny názor krajského súdu o potrebe rozsiahleho dokazovania na účel rozhodnutia o nároku na náhradu škody predstavuje prekvapivú zmenu oproti postoju spred 4 mesiacov (zrušujúci rozsudok z 27. septembra 2022). Krajský súd mal zákonné možnosti, aby sám rozhodol o náhrade škody vo svojom meritórnom rozhodnutí. Sťažovateľ kritizuje aj právny názor krajského súdu týkajúci sa použitia analógie krajským súdom.

## II.

### Zastavenie konania

5. Podaním zo 17. mája 2024 sťažovateľ oznámil ústavnému súdu, že 22. apríla 2024 mu bol doručený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1Tdo/61/2023 zo 17. apríla 2024, ktorý tvoril prílohu daného podania. Na podklade dovolania podaného generálnym prokurátorom vo svojom rozsudku najvyšší súd rozhodol, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku bol rozsudkom krajského súdu porušený zákon v prospech odsúdeného v ustanoveniach § 34 ods. 2, § 39 ods. 3 písm. c) a § 237 ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Preto bol zrušený rozsudok krajského súdu a tiež boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň najvyšší súd prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

6. Ústavný súd uvádza, že v prípade uznesenia okresného súdu a napadnutého uznesenia krajského súdu ide o rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na (najvyšším súdom zrušený) výrok rozsudku krajského súdu, ktorým bol zrušený výrok rozsudku okresného súdu o náhrade škody. Z tohto dôvodu možno preto konštatovať, že rozsudkom najvyššieho súdu bolo zrušené uznesenie okresného súdu, aj napadnuté uznesenie krajského súdu, pretože stratili podklad. Napadnuté uznesenie krajského súdu už nie je v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatné.

7. Keďže zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v ustanoveniach upravujúcich konanie o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy bližšie neupravuje dôsledky, ktoré nastali pominutím účinkov ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia, bolo nevyhnutné primerane na vec aplikovať ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Zákon o ústavnom súde predpokladá, že popri v ňom obsiahnutých procesných normách (*lex specialis*) sa na konanie pred ústavným súdom primerane použijú ustanovenia CSP ako *lex generalis*. Primeranosť ich použitia možno vnímať ako oprávnenie ústavného súdu postupovať podľa konkrétneho ustanovenia CSP vtedy, ak sa ocitne v obdobnej procesnej situácii ako všeobecný súd. Termín „primerane“ pritom treba vykladať tak, aby boli rešpektované špecifické procesné situácie, ktoré v rozhodovacej činnosti ústavného súdu môžu nastať. Pokiaľ ide o skúmanie procesných podmienok, ústavný súd je rovnako ako všeobecný súd kedykoľvek za konania povinný prihliadať na to, či sú splnené. Ak ústavný súd zistí nesplnenie neodstrániteľnej podmienky konania pred ústavným súdom, konanie o sťažnosti zastaví podľa § 161 ods. 2 CSP (m. m. III. ÚS 202/02, I. ÚS 351/08, I. ÚS 148/2011).

11. Zo zmyslu a účelu konania o ústavnej sťažnosti pre namietané porušenie základných práv a slobôd právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu možno podľa názoru ústavného súdu vyvodiť, že existencia takéhoto rozhodnutia, resp. trvanie jeho účinkov v právnej sfére sťažovateľa, je nevyhnutnou procesnou podmienkou konania a rozhodovania ústavného súdu v tomto type konania. Negatívne zistenie ústavného súdu v tejto otázke, t. j. zistenie o neexistencii ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia, napr. v dôsledku jeho zrušenia, predstavujú neodstrániteľný nedostatok v podmienkach konania (I. ÚS 148/2011, III. ÚS 349/2016). Inak povedané, pomnutím účinkov napadnutého uznesenia, ktorým krajský súd zamietol sťažnosť podanú proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bol sťažovateľ odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces, odpadol predmet konania pred ústavným súdom. Do individuálnej sféry sťažovateľa chránenej základnými právami a slobodami už napadnuté uznesenie krajského súdu nemôže negatívne zasahovať. Ústavný súd preto, vychádzajúc z § 62 zákona o ústavnom súde, použil primerane § 161 ods. 1 a 2 CSP a konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa zastavil. Ústavný súd pritom v tomto smere vychádzal aj z princípu minimalizácie zásahov do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov (napr. IV. ÚS 303/04, I. ÚS 55/2011), ktorým sa vo vlastnej rozhodovacej činnosti dôsledne riadi.

12. Vzhľadom na to, že popísaná procesná prekážka (zrušenie napadnutého uznesenia) nebola prítomná v čase podania ústavnej sťažnosti, ale nastala až počas konania o nej, ústavný súd ju nemôže odmietnuť, ale iba konanie o nej zastaviť, a to podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 161 ods. 2 CSP. Zistenie neodstrániteľného nedostatku podmienky konania aj v minulosti predstavovalo základ pre zastavenie konania o ústavnej sťažnosti (II. ÚS 230/2013, II. ÚS 410/2013, IV. ÚS 37/2014, III. ÚS 124/2015, III. ÚS 3/2021).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 27. júna 2024**

**Robert Šorl**  
**predseda senátu**